Ч. 146. Субота 16 (3) липня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Росийско-японьска війна.

Як можна було предвидіти, вість розпущена царским намістником адміралом Алексієвом і росийскою аґентиєю телеґрафічною, мов би то підчас атаку в ночи з дня 11 с. м. на Порт Артур мало згинути 30.000 Японців, показала ся зовсім безосновною. Алексієв показав вже був раз таку саму штуку, а тоді звалено вину на телеґраф, котрий дописав одну нулю за богато. В теперішнім случаю, як здає ся, дописано дві нулї за богато, скоро Японцї поступали й при сім атаку з такою холоднокровностию, як всюди доси. То легко вимовити 30.000, але дуже трудно подумати собі, щоби така велика сила войска на взглядно малім місци і в ночи наміряла здобувати кріпость, знаючи дуже добре, що там кожда пядь землї єсть сильно укріплена і що куди би й не повернути ся, можна ступити на укриті міни. Правда, завзятість Японців і їх аж до фанатизму посуненый патріотизм могли спонукати їх до атаку на більші розміри і при тім могли они потерпіти великі страти, але й в такім случаю не більші як 3000, але нїколи 30.000. Ся послїдна страта рівналась би побідї місцевої залоги і в такім случаю Порт Артур певно був би нинї вже вільний, бо коли би навіть два рази так велика як страти армія облягала кріпость, то по страті половини мусїла би відступити від облоги.

Нема ще докладних вістий о згаданім атаку на Порт-Артур, але то вже, що подають француски ґазети, прихильні Росиї, представляє цїлу подію в зовсім иньшім сьвітлї. „Echo de Paris“ одержало о послїдних битвах під Порт-Артуром слїдуючу депешу: Японцї переконавши ся, що найслабшою стороною фортифікаций Порт-Артура єсть форт III (форт той положений від всходу найблизше до зелїзницї і гостинця, що ведуть до міста) виконали в недїлю на той форт сильний атак. Росияни, щоби забезпечити той форт, підложили перед тим 30 підземних мін в трох полях, що займали три квадратових кільометрів простору. Японцї мимо того ішли наперед з нечуваною бравурою і погордою смерти. Їх артилерия острілювала рівночасно форти XII, XI і X і значно їх ушкодила. Атак на форт третий однак відперто, при чім згадані міни наробили страшного знищеня в рядах Японців. На вузку передолину, межи зелїзницею а горами, котрою ішли до штурму японьскі кольонни, сипнуло страшним огнем 60 великих кріпостних пушок росийских. Страти Японців суть дуже великі, однакож число 30.000 єсть нечувано пересадне.

Ситуация на дальшім поли війни так представляє ся: Армія ґен. Оку занявши місто Кайпін, посуває ся дальше в сторону як Дашіцао. Часть тої армії звернула ся в сторону міста Інкав (Нючван) і заняла єго. Сам сей факт єсть вже великої ваги, бо як з одної сторони через занятє сего портового міста Японцї відтяли Росиянам довіз поживи, так з другої самі узискали звязь з морем і своєю фльотою. Звідси можуть тепер легко діставати не лиш провіянт і муніцию, але також в случаю потреби висилати й сьвіже войско в долину ріки Ляого, в котрій вже знаходять ся.

Головна армія ґен. Оку іде безупинно наперед і очевидно хоче десь сперти армію ґен. Куропаткіна і змусити єго до битви. Оку, кажуть, має під собою 50.000 мужа, а сила Росиян, що боронять позиций коло Дашіцао, має виносити всего лиш 30.000. Головна сила ґен. Куропаткіна стоїть коло Гайчен, але кажуть, що Куропаткин не думає тут ставити опору, лиш хоче видати Японцям битву аж під Ляояном. Може бути, що ся послїдна вість має маскувати відворот армії Куропаткіна, котра знаходить ся в досить прикрім положеню. Армія ґенер. Нодзу або т. зв. Такушаньска армія заняла і держить гірскі переходи Далїн і Феншуілін, та може звідси кождої хвилї висунути ся наперед або до Дашіцао або до Гайчена і взяти росийску армію з боку, підчас коли ґен.

---

3)

В КРАЮ ДАЛЯЇ-ЛЯМИ.

(Після Веґенера, Свен-Гедіна і др. зладив — К. Вербин).

(Дальше).

В забайкалскім краю жив собі якийсь Бурят, що називав ся первістно Ґоманґ Лобданґ. Де він учив ся і хто виставив єму диплом на професора, годі знати; досить, що той Бурят пішов був перед многими лїтами до Лясси, перебував там через 25 лїт і став вірником Даляї Лями, чи радше тих людий, що в имени Будди принявшого на себе тїло маленької дитини панують в Тибетї. Як то стало ся, що той Бурят зъявив ся нараз в 1898 р. в полудневій Росиї і там познакомив ся з висшими росийскими урядниками — се також тайна, котру знає хиба лиш тота росийска дипльоматия, що займає ся азийскими справами. Досить, що той Бурят вернув з Росиї назад до Лясси але вже яко росийский аґент під именем Ахарамбо Дорієв.

В 1900 р. приїхав був той Дорієв яко професор з Лясси знову до Росиї і дня 13 жовтня, якось в кілька днів по тім, як Росияни заняли були сьвяте місто Хінців Мукден, був на авдиенциї у царя в Лївадії. Видко, що він віз якісь пильні вісти з Росиї до Тибету, бо далеку дорогу з Урзи в північній Манджуриї аж до Лясси і то в порі дошевій мусїв відбути до 90 днів. Він привіз з собою Росиї письмо, завзиваюче Даляї-Ляму щоби той вислав до Росиї окреме посольство. Зараз по тім вибрало ся дїйстно посольство з Тибету, зложене з вісім осіб і дня 25 червня приїхало до Одеси, дня 30 червня стануло в Петербурзї а вже дня 6 липня 1901 було на на авдиенциї у царя в Петергофі. Речником того посольства був згаданий Дорієв, а з ним приїхали ще Чембо Лубзан Каінчу, секретар Даляї-Лями і товмач Овше Нерзунов, котрий знав Росию вже від могих лїт. Прочі члени посольства служили за декорацию. Згадане посольство вернуло опісля назад до Лясси з проектом тайної угоди, в котрім була також згадка про росийский протекторат над Тибетом. Але Тибетанцї мимо заходів Дорієва якось не хотїли згодити ся на той протекторат.

Підчас коли Дорієв їздив то до Лясси то до Петербурга, не сидїли й Анґлїйцї тихо. Льорд Курзон старав ся увійти в зносини безпосередно з Даляї-Лямою. Він вислав до него дня 11 серпня 1900 р. письмо, котре в шість місяців опісля вернуло назад отворене але без відповіди. Він вислав друге письмо дня 8 червня 1901 а оно вернуло дня 3 падолиста нерозпечатане. Тепер вже стало ясно, що Тибетанцї не лиш не хотять виконати угоди заключеної в Калькутї 1890 р., але навіть не хотять безпосередно чи посередно за посередництвом Хіни вести якісь переговори, підчас коли рівночасно увійшли в тіснїйші зносини з Росиєю. А треба мати на увазї, що Лясса лежить на яких 200 кільометрів від индийскої границї, підчас коли місто се віддалене від росийскої границї аж на 2000 кільометрів. Укріпленя і ґарнізони в Індиї а також і стратеґічні зелїзницї розложені так, щоби можна боронити єї від нападу з півночи. Переважаючий вплив Росиї в Ляссї означав длятого велику небезпечність для Індиї. З Лясси можна би не лиш обійти сильний стратеґічний фронт Індиї, але можна би єї ще й позбавити того природного заборола, яким єсть величезна вижина Тибету в неутральних руках. А вижина Тибету, котрий займає майже вісім разів тїлько простору що Анґлїя, доходить більше менше до тої висоти що гора Мон Блян в Альпах. Той вал на півночи і пустинї не боронили би вже Індиї, скоро би Росия розсїла ся в Ляссї і тих сторонах, що близько від анґлїйских позиций. Анґлїя мусїла длятого щось зробити, щоби забезпечити свої загрожені становища в Індиї.

Льорд Курзон пробовав длятого наперти трохи на Тибетанців. З початком червня 1902 р. вислано длятого одного офіцира і 150 вояків, щоби они обсадили спорні сторони, котрі полишено в тибетаньских руках і закопали там граничні стовпи та збурили ті пограничні запори, які там виставили Тибетанцї. Вість о тім дійшла аж до Росиї і росийска амбасада в Льондонї запротестувала против того в нотї з дня 2 лютого 1903 р. В нотї було сказано, що висланє війска до Тибету може витворити ситуацию великої ваги і росийске правительство було би змушене предприняти міри для забезпеченя своїх інтересів в сім краю. Із сеї ноти показало ся виразно, що Росия готова би навіть збройною силою спротивити ся тому, як би Анґлїя схотїла забрати Тибет.

Тимчасом довідало ся анґлїйске прави-

Оку заходить єї від полудня. Ґен. Куропаткін має ще лиш вільну дорогу вздовж зелїзницї до Ляояна, а звідси до Мукдена. Але тимчасом армія ґенерала Курокого, що держить гірский перехід Мотіен, посуває ся дальше наперед і лиш не можна знати, чи на Ляоян чи ще дальше аж на Мукден. Єї спирає ґен. Келлер; доки єму то удає ся, доти ще для армії ґен. Куропаткіна не велика небезпечність, бо він має забезпечений відворот. Скоро би армії Курокого удало ся обійти ліве крило Куропаткіна десь межи Ляояном і Мукденом, тоді судьба его була би запечатана і він знайшов би ся тоді в такім положеню, як свого часу Французи під Седаном. О рухах армії ґен. Курокого не чувати однакож нїчого і длятого годї зрозуміти его пляни. На всякий случай ситуация повинна би виснити ся вже сими днями. —

Новинки.

Львів дня 15-го липня 1904.

— **Із станиславівскої єпархії.** Крилошаньскі відзнаки одержали: о. Винк. Кузик з Осовець. — Новий епископ призначив на авдиенциї чотири дни кождого тиждня, т. є. второк, середу, четвер і пятницю. — На конкурс з речинцем до 15 серпня розписані катехитури при народних школах в Товмачи і Тисьмениці. — Делегатом до окружної шкільної ради в Городенцї іменований (на місце зрезигновавшого декана о. А. Кобриньского) о. Ст. Макогоньский. — Ц. к. правительство назначило дотацию для прив. сотрудників: в Ляхівцях, Гвоздї, Беремянах, Залїщиках і Гарасимові.

— **Тов. „Руска Захоронка"** розписує конкурс на посаду учительки в Захоронцї при улици Льва Сапіги ч. 5. Першеньство мають учительки з укінченою школою фребліскою. Близші условія подасть Вп. Лучаківска, ул. Льва Сапіги ч. 5.

— **Страшна пригода.** Дня 12 с. м. около 10 год. 50 м. рано настав в помешканю гімназиялного суплента в Перемишли п. Ґвідона Гасса сильний вибух мішанини около 40 ґрамів лікоподіком (жовтого порошку, а радше насіння ростини званої по нашому „нитота", уживаного до засипування випрілого місця у малих дїтий) з фосфором, з котрої п. Гассе хотів зробити штучні огні на прогульку для учеників гімназияльних. П. Гассе, видко, так неосторожно обходив ся з тою мішаниною, що она майже зовсїм розірвала цїлу долоню. Тяжко покалїченого треба було відставити до шпиталю, де єму руку відоймили.

— **Тов. „Руска міщаньска читальня"** в Снятинї устроює в недїлю дня 17 с. м. у власнім домі аматорске представлене „Сельскі арістократи", комедия в 3 діях. Початок о год. 8 вечером.

— **Обманець.** В карнім судї у Львові ставав вчера фактор з Чесанова, Герш Драйман, обжалований о численні обманьства. Драйман виробив собі славу чоловіка, що може увільняти від войска. Коли отже надійшов час бранки, его двері не замикали ся від легковірних, що хотїли при его помочи викрутити своїх синів від войскової служби. Такса, яку Драйман брав за свою прислугу, виносила від 12—90 К. Проворний жидок робив на людскій легковірности не злий інтерес, котрий однако урвав ся, коли про се дізнало ся староство. Справа опинила ся перед судом. Хотяй Драйман викручував ся, як міг, від закидуваних єму вчинків, трибунал засудив его на 3 місяцї звичайної вязницї з постом що 14 днів.

— **Нещасливі пригоди.** В Жабю згорів оногдїшної ночи дім Федора Рибчука, причім в огни погиб сам господар і его внук Лесько Рибчук. — Селянина з Куропатник, пов. бережаньского, Мартина Михайлишина засипала оногдї земля в хвили, коли працював в каменоломі. Нещастний видобутий з під землї, ще жив, але вскорі помер наслідком тяжких ран.

— **Смерть президента Бурів.** В Клярáнс над женевским озером, в Швайцариї, помер вчера Павло Крігер, славний свого часу президент Трансвалю, в 79-ім році житя. Коли в 1877 р. Англія забрала Трансвааль, Крігер був віцепрезидентом бурскої републики і удав ся до Льондону на чолї депутациї, щоби против сего запротестувати. Очивидно то нїчо не помогло. В часї війни з Англією в 1880 р. Крігера вибрано головним командантом. Ставши в 1883 президентом заключив з Англією мир і почав будувати в краю перші зелїзницї та управильнив експльоатацию диямантових піль і копалень золота. Від 1896 р. відносини Англії до бурскої републики почали заостроювати ся, аж вкінци вибухла памятна ще добре бурска війна. Коли побіда стала хилити ся на сторону Англійцїв, старенький президент виїхав до Европи, щоби тут глядати помочи для вітчини. Єго заходи скінчили ся на нїчім, Бури програли і Крігер лишив ся в Европі, забутий всїми та лишений спокійного захисту на старі лїта. Смерть пригадала сьвітови в послїдне імя великого чоловіка.

— **Дав собі раду.** В Чікаго помер недавно мілїонер Ляйтер, що був крайним бідаком, заким доробив ся майна. Коли прийшов до Чікаґо глядати щастя, мав в кишени всего на всего 3 центи і поручаюче письмо до фірми Джон Фервель. Шеф фірми прочитав лист, зложив его назад, здвиг раменами і сказав: „На жаль всьо занято, не знаю, що міг би я взагалї для вас зробити". — Але молодець не дав ся так скоро відправити. „Так", сказав, „не знаєте... Ну, то я вам скажу. Шиби у ваших вікнах такі брудні, що аж встид. Мабуть нема кому їх чистити. Як менї заплатите, то я вам се зроблю". — І справдї він вимив і вичистив всї шиби в бюрі. Відтак станув перед шефом. „Прошу о мою заплату". — „Вашу заплату? Гм, знаєте що, сїдайте там при пульті. Приймаю вас на посаду; для такої людини, як ви, найде ся все не лише на сьвітї, але й у мене місце". Шість лїт пізнїйше був колишний умивач шиб спільником фірми Джон Фервель, а тепер, умираючи, полишив много мілїонів майна.

— **Руска бурса в Бережанах.** Видїл „Рускої Бурси" в Бережанах розписує конкурс на приняте 45 питомцїв на рік шкільний 1904/5. Приймати ся будуть тільки ученики низших чотирох кляс ґімназияльних. Условия приняти такі: 1) Батько чи опікун має вписати ся в члени бурси і заплатити вкладку. 2) Видїл приймє тільки добрих і пильних учеників. 3) Батько чи опікун буде точно платити умовлену оплату за сина з гори від 15—24 К. 4) Кождий питомець зложить одноразовий даток на інвентар 2 К а на біліотеку 1 К. 5) Ті, що не заплатили залеглостий за рік минулий, безусловно приняті не будуть. До подання треба залучити: 1) сьвідоцтво шкільне з послїдного курсу. 2) Декларацию, в якій батько чи опікун зобовяже ся умовлену суму точно кождого місяця з гори платити, а на випадок спору піддасть ся компетенциї суду в Бережанах. Кождий питомець має мати відповідний запас біля і обуви. Подання на адресу о. Іл. Кузїва треба вносити найдальше до 30-го липня с. р.

— **Конкурс.** Для заохоти і побудження до працї на поли музики наших компоністів оголо-

---

тельство, що Росия, коли їй не удало ся через Дорієва осягнути протекторат над Тибетом, хотїла змусити хіньске правительство до тайного договору, котрий би віддав Тибет зовсїм під єї верховну власть. Англійске правительство запитало зараз в Петербурзї, кілько правди єсть на тім і одержало відповідь але аж за 49 днів, в цьвітни 1903 р., що се неправда.

З того, що Росия так довго зволїкала з відповідию, як і з вістий, які насплили з достовірного тибетаньского жерела о якімсь занепокоєню в Тибетї, набрало англійске правительство переконаня, що треба конче і скоро дїлати против заходів Росиї. Нагода до того показала ся борзо. Коли дня 6 цьвітня 1903 р. хіньский резидент в Ляссї предкладав знову, щоби в справі управильненя границї прийшов якийсь англійский посередник, відповів льорд Курзон, що він вишле комісаря до тибетаньского міста Хампа Йон, положеного недалеко границї. Тоді вислано полковника Єнґгизбинда з кількасот вояками, що мали творити его ескорту. Він прийшов до того міста дня 1 липня і остав ся там аж до падолиста.

Але хоч Далай Ляма згодив ся був на згадане місто, заступник его тут не явив ся; вислано лиш кількох людий, котрі не мали повновласти і навіть не хотїли передавати повідомлень англійского комісаря тибетаньским властям. Англійцям не стало тоді терпцю і они постановили задемонструвати і показати Тибетанцям важність положеня. Індийский віцекороль одержав дня 6 падолиста 1903 р. уповажнене скріпити відділ Єнґгизбинда і вислати его в дальший похід на Ляссу. Англійцї сподївали ся, що Тибетанцї, побачивши перед собою англійску силу, перепудять ся і ще в послїдній хвили згодять ся на якісь переговори; але росийска партия в Ляссї була сильнїйша а єї аґенти аж надто щедро роздавали дарунки та обіцювали золоті гори. Єреїв переконувано, що Англійцї, скоро запанують в Тибетї, покасують всї великі монастирі, а рівночасно вказувано і на то, що незадовго прийде до краю росийска армія.

В зимі пустив ся Єнґгизбинд в дальший похід до Ляссі і з весною зайшов аж в долину міста Дянце положеного поза горами Гімаля. Тибетанцї спускаючись на поміч Росиї заступали єму кілька разів дорогу і хотїли его сперти, але він їх побив і остаточно розложив ся табором під згаданим містом і укріпив ся. Дальші вісти про сей похід Англійцїв до Тибету суть вже загально звістні.

Із сеї коротенької історії видимо наглядно, в який спосіб Росия і Англія стараються ся розширити своє панованє в Азиї і як они ведуть з собою дипльоматичну борбу. За дальшу характеристику нехай послужить той факт, що як раз в хвили вибуху росийско-японьскої війни англійске правительство предложило парляментови всю дипльоматичну переписку в справі Тибету. Предложене сеї переписки мало в першім ряді очивидно на цїли оправдати перед парляментом похід до Тибету, але що причини того походу були звістні вже від року, то публичне оголошене переписки треба уважати за явну і отверту демонстрацию против росийскої полїтики в Тибетї. З тої переписки довідуємо ся ще деяких таких річий, котрі показують борбу Англії і Росиї в ще яркійшім сьвітлї.

Предложений материял зачинає ся депешами індийского правительства ще з 1895 р., в котрих вказує ся на то, що тибетаньскі власти не в силї держати в спокою ті племена, що жиють на граници Індиї, длятого показує ся потреба виступити енерґічно. Дальше сказано там, що підчас коли Англії не удало ся дійти з Тибетанцями і хіньским правительством до якоїсь угоди, то тибетаньске посольство їздило два рази до Росиї і его принимано там з такими почестьми, які звичайно віддає ся полїтичним посольствам, хоч ґр. Лямсдорф увіряв англійского амбасадора, що тому посольству не треба і не можна приписувати полїтичного або дипльоматичного характеру. Росийске правительство ще й пізнїйше доказувало, що відносини Росиї до Тибету не мають нїякого важного значіня, але тимчасом становище тибетаньского правительства супротив Англії ставало що раз більше вороже.

Коли в падолистї 1901 р. письмо індийского віцекороля до Далай-Лями вернуло назад нерозпечатане, то індийске правительство предкладало зараз, щоби против того виступити, а на случай коли би Тибетанцї хотїли ставити опір, щоби зараз заняти долину Чумбі. З хіньским правительством годї переговорювати, бо его верховна власть в Тибетї єсть лиш на папери. „Наше предложене, — так писало індийске правительство — стремить до того, щоби повідомити хіньске правительство, що ми не можемо нїгде инде вести переговори з Тибетом, як лиш в Ляссї і що з весною британьске товариство торговельне в догідній порі вибере ся до того міста, щоби там завести переговори з хіньским резидентом і уповажненими до того високими тибетаньскими урядниками. Ми предкладаємо, що тоті переговори мають відносити ся не лиш до дрібної справи управильненя границї, але до цїлої справи наших будучих торговельних і всїх инших відносин до Тибету. А ми маємо то переконанє, що тоті переговори повинні би закінчити ся установленєм постійного консулярного або дипльоматичного англійского заступника в Ляссї.

шуемо отсим композиторский конкурс на таких условинах: 1. Надіслана праця може бути а) твором сольовим, б) хором мужеским або мішаним в супроводі орхестри або фортепяна, в) хором a capella. Вибір теми довільний. II. Композиция може бути довільного, однакож що найменше такого обему, щоби вистарчила на виповнене одної точки програми концерту. III. Преміованими можуть бути лише зовсім нові і оригінальні твори муз., що ще ніде доси не появились друком, ані не були виконувані. IV. Реченець надісланя партитури установлений до кінця жовтня с. р. Адресувати належить до тов. „Львівский Боян“, ул. Вірменьска. V. Ноти повинні бути писані четким письмом і чужою рукою, а до посилки належить долучити свій адрес в осібній запечатаній коперті. VI. Премії за найлучші 3 композициї, котрі яко такі скваліфікує специяльна комісия юрорів, виносять 70 К, 50 К і 30 К; непреміовані, а мимо то добрі композициї (за згодою авторів) відпише наш Боян і відсьпіває при нагоді найблизших концертів. Від виділу „Львівского Бояна“. Р. Зарицкий голова, З. Садовский секретар, Н. Волошин дірігент.

ТЕЛЄГРАМИ.

Білград 15 липня. Король виїзджає в неділю в супроводі президента міністрів до купелів в „Білгарскій Бани“. Також і міністри війни, скарбу і справ заграничних виїзджають на урльоп.

Константинополь 15 липня. На місце помершого капітана Шіндлера іменований австроугорским аґентом для справ реформи поручник 52 полку піхоти Туріч.

Льондон 15 липня. Ґен. Куропаткін приказав на кілька миль від гірского переходу Мотіен сипати сильні шанці оборонні. „Daily Chronicle“ каже, що він має намір здержати тут похід ґен. Курокого.

Льондон 15 липня. З японьскої сторони доносять о великій концентрациї російского войска недалеко від передолини Мотіен. Кажуть, що она має на ціли атак на ту передолину.

Льондон 15 липня. Ґен. Куропаткін концентрує свої сили коло Дашіцао і наміряє ставити тут Японцям завзятий опір. В ціли піднесеня военного духа каже Куропаткін сам ширити вість, що Японці потерпіли під Порт Артуром величезну поражку.

Петербург 15 липня. Російска аґентия телеґрафічна доносить: О атаках на Порт Артур в днях 10 і 11 с. м. брак доси всяких подрібностий. Лиш „Нов. Время“ одержало з Ляояну вість, що Росияни відперли славно атак і ґен. Фок пустив ся був в погоню за неприятелем аж до Нонaлїна. Росияни стратили около 1000 людий.

Льондон 15 липня. Головний командант японьскої збройної сили на поли борби маршалок Ояма прибув вчера зі своїм штабом до Дального, звідки вибрав ся під Порт Артур, щоби там оглянути роботи около облоги міста.

НАДІСЛАНЕ.

Як би то не стало ся — так кінчить індийске правительство — тоді настала би в Тибеті поважна небезпечність, котра колись, а може вже й в недалекім часї, могла би приняти грізні розміри.

Підчас коли Росия і Хіна рішучо заперечували, що прийшло до якоїсь тайної умови що до Тибету, то письмо російского амбасадора в Льондонї до уряду заграничного з 2 го лютого 1903 р. казало, що російске правительство дістало з „поважної сторони“ вість о наміренім з анґлїйскої сторони висланю посольства до Ляссі і що то вислане могло би може спонукати Росию до пороблення відповідних кроків для забезпеченя своїх інтересів в тих сторонах. Але тоді вість о наміренім висланю такого посольства була ще зовсім безосновна. Анґлїйский міністер розмавляв опісля з російским амбасадором і о тій розмові так писав до анґлїйского амбасадора в Петербурзї:

Я уважав своїм обовязком сказати Єго Екселенциї, що наше правительство одержало з рішучо достовірного жерела вість, що Росия недавно тому зробила умову в справі установленя російского протекторату над Тибетом і що хоч би російске правительство того не зробило, оно все-таки хоче установи в Ляссі російских аґентів або консулярних урядників. Я сказав єму дальше, що ми в Тибеті маємо далеко більші інтереси, як Росия і що ми для того були би змушені на кожду російску акцию в Тибеті відповісти зараз не лиш такою самою, але ще й далеко більшою мірою. Як би Росия вислала якесь посольство або якийсь похід, то ми мусїли би зробити то само, але ще в більшій силї.

В пізнїйшій депеші до індийского правительства згадує ся ще раз о тім, як Росия запротестувала против висланя походу до Тибету і каже ся: „Льорд Ленсдавн заперечив тому, мов би Росия мала яке небудь право запитувати анґлїйске правительство о якісь спори в наших граничних відносинах до Тибету. Російского амбасадора попрошено, щоби він недвозначно заявив, чи есть якась тайна угода з Хіною і чи Росия наміряє дійстно установити своїх аґентіт в Ляссі. Російский амбасадор відповів в кілька недїль опісля, що такої угоди рішучо нема і Росия не думає висилати своїх аґентів до Тибету, але она не може дивити ся байдужно на тибетаньскі справи. Она уважає Тибет за часть хіньскої держави і має інтерес в єї ненарушимости.

Анґлїйске правительство мимо того постановило вислати похід під проводом Єнґгизбинда до Тибету, а коли російский амбасадор явив ся опісля у льорда Ленсдавна і став єму робити представленя в справі того походу, пришло межи обома дипльоматами до острої перепалки, котра закінчила ся слїдуючими рішучими словами льорда Ленсдавна:

Ми були би завсїгди тому противились, щоби запускати ся в якісь спори з Тибетанцями, але наша терпеливість викликала у них на жаль таку гадку, що нам можна безкарно пакість робити. Я переконаний, що російске правительство не було би показало тілько терпеливости що ми, і що оно було би вже тепер в Ляссі. Мушу ще до того додати, що менї то дуже дивно виглядає, що протест виходить від держави, котра в цїлім сьвітї нїколи не гаяла ся мішати до відносин сусїдів, скоро їй здавало ся, що обставини того вимагають.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави руской, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави руской, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави руской, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недоцада. (Телефона ч. 527).